

Петиятъ едвамъ що бѣ пристигналъ и още не бѣше успѣлъ да избърше пота отъ лицето си. Той е поклонникъ на Исляма—на главата му има чалма, при това велена, емирска—и трѣбва да е съвсѣмъ правовѣренъ, защото пжтешествува съ харема си. Тукъ же задъ плѣта сидѣше на могилната една Туркиня, съ яшмакъ и фереджа, а около нея пасеше магаре, натоварено съ покщивина.

Единъ отъ Каракачанитѣ погледна новиятъ гостенинъ и се здрависа съ него.

— Гора съ гора нѣма да се срѣщнатъ, а человекъ съ человекъ ще се срѣщватъ. Кой би помислилъ че ний ще се видимъ послѣ всичко, което се случи!

— И снова прѣмина, и това ще мине; види се че такава е сждбата, щото да се срѣщаме.

— Вѣрата настъ ни раздѣля, но занаята съединява.

— Истина е; той ни свѣрва още повече за свѣщенъ дѣлътъ, защото послѣдний е въ нашата воля, а първата не.

Другиятъ Каракачанинъ си полуотвори заспалитѣ очи.

— Праздно вий бърборите, не за това ний дойдохме. Каввай, приятелю Дамчо, защо ти си ни свикалъ.

— Наведнѣжъ двѣ плѣчки се намъчатъ, и двѣтъ тлѣсти. Валията испраща отъ Рушукъ въ Стамбулъ четири хеляди кисии чисто злато. Търговцитѣ, увѣрени че при такава пратка ще има силенъ конвой, сжщо проваждатъ въ столицата двадесетъ и четири юка злато и сѣребро. Славна плѣчка! Подиръ три дена тѣ ще пристигнатъ въ Котелъ, навѣрно подъ силна защита; ще има ваптии, а може би и ксивица. Слѣдъ шесть дена валията испраща отъ Едрене тридесетъ юка *илтизамъ**) на Високата Порта; въ тойси транспортъ сжщо ще има търговски пратки. Въ Едрене има много рай и Френци, тѣ сж търговци богати. Тъзи плѣчка е богата!

Съзливийтъ Каракачанитѣ се усмихна.

— Котленската работа азъ земамъ върху себе си; азъ познавамъ тамкашнитѣ мѣста и тамкашнитѣ обичаи.

*) Илтизамъ—данъци.